

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Sroce Marijino							
cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	25.-	44.-	50.-	50.-	94.-	102.-	110.-
cm	50	60	60				
Din	172.-	155.-	300.-				
Marija Brezmadežna							
cm	12	15	21	25	28	30	
Din	8.-	12.-	30.-	56.-	45.-	62.-	70.- 80.-
cm	42	60	85				
Din	150.-	300.-	400.-				
Lurška Marija							
cm	16	20	25	37	42	50	65 90
Din	12.-	40.-	50.-	102.-	125.-	160.-	155.- 350.-
Marija z Jezusom							
cm		25	65				
Din		55.-	160.-				

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

službeni karijeri, je vendar pri ljudskem štetju 40% prebivalcev izjavilo, da se še priznavajo vernim. Toda število verujočih je neizmerno večje.

V Rusiji je zdaj okrog 30.000 pravoslavnih župnij. Da nastane župnija, se mora po zakonu podpisati vsaj 20 prebivalcev, ki vzamejo na-se odgovornost za vse delo župnije. Na ta način je takih javnih delavcev pravoslavne cerkve najmanj 600—700.000. Pripeti pa se, da je takih ustanoviteljev župnij dostikrat veliko več kot zahteva zakon. Vsi ti ljudje stoje kot poroki s svojim imetjem in častjo za denarne in davčne obveznosti, ki jih ima cerkev do države. Še pred nekaterimi leti, ko je divjal javni boj zoper vero, so take moze preganjali in so jih pošiljali v lzgnanstvo.

»Tebi že lahko povem. Nesreča se mi je zgodila. Blizu sto gamsov mi je poginilo; sneg jih je zasul. Zdaj sem prišel, da povem grofu.«

»Ni je nesreče brez sreče navrh. Ali se bojiš grofa?«

»Ali si že čul kdaj, da se koga bojim? Ne živega vraga se ne bojim! Sicer pa prav nič ne morem, če se je nesreča zgodila.«

»Je prav! Pa me le poslušaj in lepo ponižen bodi pred gospodom grofom!«

»Kakor bo on! Če mi bo on tolsto narezoval, mu ne bom tenko vračal.«

»Varji se! S trdimi bučami je kakor s piskri. Če treskneti dva skup, jih pa pobiraj črepinje! ... Ali naj bo kakor že! Ti že vem za pomoč, če bo treba. Pridi, ko pri grofu opraviš, k Belemu konjičku pridi! Tam bom čez noč. Te bom čakal. Boš kaj šul, da ti bodo uhlji prekratki.«

»Kaj neki?«

»Potrpljenje je božja mast. Le počakaj in potrpi! Pri Belem konjičku bova lepo povečerjala in kako kupico popila; tam ti bom vse novice razložil. Pojdi zdaj! Pa glej, da prideš še pred mrakom! Zbogom ta čas!«

Možic je odracal po eni ulici, jagar pa po drugi na grad svojega gospoda, grofa Kristalnika.

Grof je sprejel svojega jagra nad vse prijazno. Nesreča z gamsi ga je sicer bridko zadela, vendar ni rekel jagru ne ene žale besede, temveč ga je po-

Nova konstitucija, ki je priznala nekaj državljanjskih pravic duhovnikom, je tudi podprla delovanje cerkvenih krogov. V vaseh se trudijo, da bi izboljšali pravni položaj duhovništva. Dela se na to, da bi duhovniki kot agronomi in uradniki bili ravnopravni drugim uradnikom v kolhozih. Bolj in bolj se tudi zahteva, da bi oblast priznala cerkvene praznike in da bi se take dni ne sklicevali razni shodi.

Toda vsak optimizem, da bi se izvršila sprava med oblastjo in cerkvijo, bi bila velika zmota. Resnično je samo to, da je nacionalni kurz izboljšal odnose do pravoslavne in do vseh drugih ver. Kot politični faktor se pravoslavna cerkev še dolgo ne more vzeti v račun. Za njeni duhovni upliv jo čaka še težka borba. Protiverska propaganda je v Rusiji še vedno na dnevnem redu, le da se vodi bolj previdno.

»Izvestja« od 10. marca t. l. poročajo, da je število borbenih brezbožnikov od petih milijonov udov padlo na dva milijona. A tajnik zveze brezbožnikov Olešuk smatra to številko za preveliko in trdi, da

je število brezbožnikov manjše. In še ti ostali brezbožniki niso borbeni, kot so bili prej, marveč krotki ter so se več ali manj spravili z verskimi navadami ruskega naroda.

Zvezi brezbožnikov so prej dejansko jako močno pomagali komsomolci. Sedaj je ta pomoč odpadla. Komsomolsko izdajateljstvo »Molodaja Gvardija« je popolnoma opustilo izdajo vsake protiverske literature. Tudi delavski klubi sistematično odklanjajo prošnje brezbožnikov, da bi pri njih prirejali protiverska predavanja in lekcije.

Največji udarec zvezi brezbožnikov po pisavi »Izvestij« pa prizadeva to, ker so njeni člani malo izobraženi. Za kulturno borbo proti verujočim brezbožniki niso sposobni. Cerkovniki se nauče marsikaterih reči, duhovniki imajo pridige o novi konstituciji. Za take pridige so izdelane posebne teze. Brezbožniki ne morejo proti tej delavnosti ničesar postaviti.«

Tako se glasi zanimivo poročilo. Kakor se vidi, se v Rusiji vendar dani. A. K.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prevalje. Pokopali smo pretekli petek ob veliki udeležbi 72letnega Franca Stopar. Pokojni je bil ugleden in spoštovani krščanski mož. Naj v miru počiva! Preostalim pa naše sožalje!

Št. Peter na Kronske gor. Vsi smo s čustvovanjem spremljali našo domačo župljanko M. Vrhovnik, po domače Bavh, ko je pred kratkim šla iskat zdravja v mariborsko bolnico. Po prestani operaciji se je kmalu vrnila domov z nado, da bo še dolgo živela; saj je bila stara šele 48 let. Toda čez nekaj ur po prihodu iz bolnice je vsled osl. bljenja srca mirno zaspala v Gospodu ter nas na tem svetu za vedno zapustila. Ko se je raznesla vest o njeni smrti, se je začelo vsakemu oko rositi. Žalovati in zdihovati so začeli

soročniki, znanci in vsi, rekoč: »Kako velika škoda, da nas je zapustila dobra Bavhova mama!« Bila je res dobra in odlična v svojem srcu. Ko jo je obiskovalo trpljenje, je vedno iskala pomoči v sv. veri in tolažbe v sv. obhajilu, kjer jo je Kristus potolažil in solze obrisal, da se je pomirila in razveselila. Bila je velika dobrotnica revežev in domače župnijske cerkve. Zato re- vse žaluje za njo. Njena dobra dela pa so jo spremljala k sodbi pred večnim Sodnikom, ki ji je dal za njen trud vedno plačilo v nebesih. Zato naj ostane ona pri vseh v trajnem in blagem spominu!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pri nas je nenadoma umrla 66letna Marijina družbenica Paluc

hvalil, da je s pogumno preudarnostjo toliko živali rešil smrti in plazovih. Plačal mu je za četrta leta in mu navrgel še petnajst goldinarjev, češ, ker tako skrbno in zvesto opravlja težko službo.

Lahkega srca je odhajal jagar z gradu in zavil je naravnost k Belemu konjičku, kjer ga je Gašpar že čakal za mizo. Ko mu je povedal, kako prijazen je bil grof, je možic pozibal glavo sem in tja in dejal skrivnostno:

»Grof te ima rad. Že ve, zakaj.«

»Zakaj?« je poprašal jagar.

»Ne praušuj! Kdor preveč ve, tega rada glava boli. Najprej si morava dušo privezati.«

Gašpar je pomignil natakari in kaj kmalu je prinesla tečno večerjo in dve steklenici vina. Med jedjo mojster Gašpar ni skoraj ne besede spregovoril, ampak je počasi in pobožno užival božje darove.

Potem pa je jel na dolgo in široko tožiti, da je zdaj o pustu kupčija za nič in da so ljudje tako neznanosko lahkomišelnji; nič ne pomislijo, kaka dobrota je dežnik, ko bo vendar prav kmalu zime konec in se začenja že čas deževja in nezdrave brozge in žlobudre.

Jagar je nekaj časa poslušal Gašparjevo modrovanje in jadikovanje. Ko pa mu je bilo čenč o dežnikih dovolj, je dejal nestržno:

»No, zdaj pa povej, kaj veš novega!«

(Dalje sledi.)

gu. Človek bi mislil, da so tale tu kakšne srčne zadeve glavno pobudo. Toda temu ni tako. V večini primerov so jih gnali v svet družinski prepri in šele v drugi vrsti ljubezenske zgodbe. Strah pred kaznijo in odpor proti kakšnemu vsiljenemu poklicu sta odločala le v redkih primerih.

Zlata tla Južne Afrike

Iz Johannesburga poročajo, da so geološke preiskave potrdile domnevo, da leži skoraj vse ozemlje Južnoafr. unije na plasteh zlatonosne rude. Razen zlata je v teh plasteh še mnogo drugih rudnin. Iz tega razloga je pričakovati, da se bo rudniška industrija v Južni Afriki še dalje razvijala.

Julljana v Brengovi. Živela je lepo in vzgledno življenje s svojimi peterimi sestrami, ki so daleč naokoli znane kot dobre in gostoljubne Palučke. Petdnevna bolezen na videz ni bila posebno težka, nikdo ni mislil, da bo smrtna. Pa kakor je bilo njeno življenje lepo, mlo in čisto, tako je bila njena smrt lahka in lepa. Zaspala je v Gospodu med pozno sv. mašo, skoraj ob isti uri, ko je v zdravih dneh vsako nedeljo sprejela Jezusa v svoje srce. Ob ustanovitvi dekliške Marijine družbe je bila štiri leta njena prva prednica. Lepo se je poslovil od nje njen nečak č. g. Ignac Paluc, sedaj kaplan na Bizeljskem. Rekel je: »Draga teta! Tvoja dobrota, tvoje svetniško življenje in tvoja molitev je kilcala božji blagoslov na vse, na nas otroke in na vse sorodnike, na celo Marijino družbo in na celo faro. Zato pa počivaj v Bogu!«

Slov. Bistrica. K zadnjemu počitku smo spremili 19. t. m. g. Antona Klinc, očeta soproge g. Kosa, župana okoliške občine. Pokojni, ki je bil po rodu od Sv. Jerneja, je bil zgled pridnosti in vestnosti. Ni bil kristjan le ob nedeljah, ampak tudi v vsakdanjem življenju. Skrb za dušo in krščansko vzgojo otrok je dajala smer vsemu njegovemu delu. Spomenik postavimo mu tak, da vsakdo skuša biti mu enak!

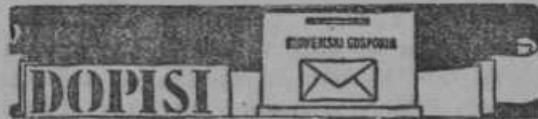
Smartno ob Dreti. Ko je te mokre dni ljubka kukavica zakukala ob prvi zeleni veji v hribu orjaških bukav kot skrivnostna glasilka v pomladni harmoniji gozdnega življenja, so odplule splavarske »rajče« po vijugasti Dreti med

Nalezljiv katar v nožnici

in kužno oteletenje krav kvarirajo dobavo mleka. Kot preprečno sredstvo Bissulin! Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Najmanjši tovarniški zavitek 25 vezil. Trajno drži, brez duha, nerazdražljiv. Izdelovatelj: H. Trommsdorff, Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik »Lykose«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ulica 8.

zelenimi vrhami proti daljnemu svetlemu cilju: Belgradu. Tudi fantič Lojze je odražal na splavu svojega skrbnega očeta. V veseli nadi, da pri svojem botru v šabcu doživi splavarski »krst«, je veslal med prelestne savinjske poljane in bregove. Le trenutno so se zagledale med vožnjo njegove še otročje, ko spominčice plave oči, in že je zaviral veslo ob besne savske valove, ki so pa v usodni katastrofi ob krškem mostu (Krško-Videm) objeli ter premagali mlado žrtev. Da, Lojze, naš fantič mladi, je odplul tja na angelsko obrežje večne mladosti. Ljubljenec šole in cerkve, vso šolske dobo vzoren ministrant, nadarjen mladec prosvete, ostane zlasti med mladimi v trajnem spominu. Kruta usoda, ki nima meje v žalogrni človeštva do nedolžnih žrtev, pa ni omilila mnogih bridkostnih želja, da mu izkažemo z venc in žalostinko zadnji pozdrav ter sočustvovanje najgloblje prizadeti rodbini, ki se na kulturnem področju cerkve in društev prvenstveno udeležuje.

Prevalje. Novega gospoda kaplana smo dobili. Ker je odšel g. škafar Ivan na daljši bolezenski dopust, smo dobili pretekli dne novega kaplana in sicer v osebi g. škraban Janka iz Gornje Lendave. Kakor so že v zadnji številki »Slovenskega gospodarja« Gornjelendavčani poročali, da so oni izgubili vnetega in dobrega duhovnika in za njim žalujejo, tako smo se razveselili Prevaljčani, ki želimo g. kaplanu v naši fari najlepše uspehe na cerkvenem in na prosvetnem polju!

Sv. Anton na Pohorju. Pri nas imamo zopet snega po vrhovih, po cestah, posebno v dolini, pa žlobudre, da bi zadostovala za vse žabe vesoljnega sveta. Zaradi tega zastaja delo povsod: na polju, v gozdovih, pri vožnjah in drugod. Vremenoslovci, spametujte se!

Sv. Anton na Pohorju. V nedeljo 18. aprila je priredil tukajšnji krajevni šolski odbor dobrodelno prireditev z igrami v korist ubogi šolski deci. Obisk je bil tolik, da je zmanjkalo prostora. Na dnevnem redu so bile tri šaloigre, ki so bile prav dobro podane, za kar je bilo dosti priznanja od strani občinstva.

Slov. Bistrica. Hudo nas je zadela vest, da se je moral venčeseški g. duh. svetnik J. Zakošek zateči v ormoško bolnico iskat si zdravja. Zatržno upamo, da bo operacija ugodno potekla, in se bo priljubljeni gospod še bolj okrepljen kmalu vrnil k svoji čredi. Naj usliši Bog molitev njegovih faranov in sobratov, katerim ga topla priporočamo. — Ne dajmo se izrabljati! Zidovski kapital je posegel iz Zagreba tudi k nam in skuša vzeti v svoje roke naš izvoz lesa. Pri tem pa izrablja našo stisko in plačuje les po ceni, ki je uprav sramotno nizka. Zato opozarjamo vse prodajalce lesa, da se cene drugod dvigajo in naj še malo počakajo z odprodajo. Ni treba, da bi morali tujci na naš račun bogateti!

Ormož. Krajevna kmečka zveza v Ormožu vabi vse kmečke ljudi na svoj prvi redni letni občni zbor, ki se vrši v nedeljo dne 2. maja po rani sv. maši v dvorani Kletarskega društva v Ormožu. Tovaži! Kmečka zveza je naša stanovska organizacija, ki je zastopnica vsega kmečkega ljudstva; je pa tudi učiteljica in vzgojiteljica novih mladih sil, da bodo, ko bodo drugi pod težo dela omagali, usposobljeni, nadaljevati stoletno borbo za kmečke pravice. Velike so naše naloge in mnogo požrtvovalnega in nesebičnega dela bo še treba storiti in veliko žrtev doprinesiti, toda tudi na to smo pripravljani. Ne moti nas to, če nekateri »naših« stojijo ob strani, ker še pač niso dozoreli časi, ker ne razumejo nujnih zahtev naše dobe. K požrtvovalnemu sodelovanju ste povabljeni vsi resno in dobro misleči ter dobro hoteči kmečki ljudje, da bomo tako vsak po svojih močeh doprinesli vsak svoj delež k našemu vstajenju in za našo boljše bodočnost.

Vsem cenjenim naročnikom, katerim je že pošla naročnina, smo danes priložili položnice ter prosimo, da po istih takoj poravnajo naročnino, da ne bo treba ustavljati pošiljanja lista. »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din.

Sv. Križ pri Ljutomeru. »Slovenski gospodar« je prinesel vest, da se je v Bučevcih obesil mladenič Kolbi Jakob. Istina je, da je omenjeni nekaj takega poskusil, a so ga pravočasno rešili ter je takoj drugega dne odšel k vojakom.

Nala Nedelja. Tukajšnja gasilska četa pravi Florjanovo nedeljo dne 2. maja. Ob pol 10. uri gasilska sv. maša. Popoldne ob treh bo v Društvenem domu največja priška veseloigra »Miciki je treba moza«. Zaključek priško gostinjanje. Sodeluje okrog 40 oseb. Vsi prija-

telji gasilstva od blizu in daleč vabljeni k obilni udeležbi, ker je čisti dobiček namenjen za odplačilo dolga na Gasilskem domu.

Dornova pri Ptaju. Ob letošnjem pogostem deževju ponovno občutimo, kakšno škodo nam povzroča naš potok Pesnica, katere dolina je že od nekdaj razglašena kot večjidel močvirna. Naj tem potom zanimanci vzamejo na znanje, kaj da je pravi vzrok, da Pesnica že ob malem deževju v naši širši okolici prestopi bregove in nima odtoka. V naši občini, za vasjo Mezgovci, se nahaja par ostrih ovinkov, kateri so že od nekdaj vodo močno zadrževali, zato so jih v vojnem času s pomočjo ujetnikov za silo v ravni črti prekopal. Od tedaj sta tam dve strugi, stara in nova, obe sta zaraščeni s šibjem, nobena se ne čisti, zaradi tega je čimdalje manjši odtok vode. Posestniki travnikov ob teh ovinkih pa imajo od tega korist, ker se jim na ta način ti travniki napajajo, odvišna voda pa naglo odteče v takoj pod ovinki že regulirano strugo, pač pa ne mislijo na to, da njihovi tovariši na gornji strani zaradi tega trpijo občutno škodo. Zato se je odločila večina za povzdigo živinoreje in kmetijstva navdušenih posestnikov, da si ustanovijo vodno zadrugo, pri čem tudi naše oblasti grede zelo na roko, potem katere upamo našo Pesnico spraviti v odgovarjajoče stanje. Kakor navadno pri vsaki dobri stvari, se tudi tukaj najde par nasprotnikov, starokopitnih gospodarjev; so med njimi takšni, da jim skoraj letno pogine kako živinče radi slabe krme, pa pravijo, kaj zato, če voda pride, se mi živins vsaj noge umije! Naše občinske ceste so v jako slabem stanju, čeprav imamo skoraj preveč gramoznih jam, iz katerih vozijo gramoz na banovinske ceste, naše dobijo samo to, če slučajno pade vozniku kak kamenček z voza. Prejšanji odbor se zadnja leta za popravilo občinskih cest ni nič pobrigal, sedanj pa še v tem kratkem času in sploh slabem vremenu ni mogel nič storiti, pač pa pričakujemo od novega, da ceste uredi!

Polzela. Prvo nedeljo v maju, to je 2. maja, bo na gori Oljki otvoritvena služba božja. Ob 10. uri pridiga in sv. maša. Gora Oljka je najpriljubljenejša izletna točka v Savinjski dolini. Izletnikom se nudi krassen razgled na vse strani. Za oddih in okrepitev je dobro preskrbljeno v cerkveni hiši poleg cerkve. Lepo vabimo vse prijatelje in znance gore Oljke na ta majniški izlet, kjer se bodo lahko duhovno in telesno okrepeali.

Vojnik. Cerkev Marije Device popravljamo. Zob časa je precej okrušil bele stene. V cerkvi sami dosedaj ni bilo nobene sliktarije, razen nekkih fresk v stranski kapeli. Letos je zajelo vso faro gibanje, da dobi dom Marije Device novo obleko na zunaj in da notranjščino oživijo slike. Delo, ki ga vodita g. župnik in požrtvovalni g. cerkveni ključar Jurčak, je v polnem teku. Cerkev slika g. Vinko Vipotnik. Tri velike stropne slike je dokončal. Proračun bo radi novih prepotrebni del občutno prekoračen. Prijatelji bele cerkvice na gori doma in v Celju so se že že spomnili z darovi. Verniki vneto pomagajo z delom in vošnjami. Toda treba bo še več žrtev, da bo delo dokončano. Prenovljena cerkev bo v ponos Vojničanom in celi fari. Saj je bila že dosedaj najlepša točka našega lepega kraja. Požrtvovalnosti nas naj učijo tržani, ki so leta 1822 cerkev na lastne stroške popravili, ko jo je cesar Franc zopet dovolil odpreti. Maj letošnjega leta bomo pač najlepše posvetili Materi božji, ako pomagamo kakorkoli, da bo njeno svetišče dobilo novo podobo.

Podčetrtak. V Celju sta bila 18. aprila poročena v mestni župnijski cerkvi: Martin Turk,